

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.709/3
van 9 februari 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 2015 houdende de regeling van de toekenning van een subsidie voor een vernieuwend project betreffende het werknemersstatuut van de kinderbegeleider gezinsopvang aan organisatoren met een vergunning, wat betreft de verlenging van het project’

Op 21 december 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 10 februari 2017, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 2015 houdende de regeling van de toekenning van een subsidie voor een vernieuwend project betreffende het werknemersstatuut van de kinderbegeleider gezinsopvang aan organisatoren met een vergunning, wat betreft de verlenging van het project’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 31 januari 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Johan PUT en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 februari 2017.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het vernieuwende project “betreffende het werknemersstatuut van de kinderbegeleider gezinsopvang aan organisatoren met een vergunning” met terugwerkende kracht te verlengen met twee jaar, namelijk van 1 januari 2017 tot 31 december 2018. Daartoe worden twee wijzigingen aangebracht in het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 2015 ‘houdende de regeling van de toekenning van een subsidie voor een vernieuwend project betreffende het werknemersstatuut van de kinderbegeleider gezinsopvang aan organisatoren met een vergunning’ (artikelen 1 en 2 van het ontwerp).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 december 2016 (artikel 3).

2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 14 van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters’. Luidens die bepaling kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen om vernieuwende projecten inzake kinderopvang die niet onder de toepassing van de bepalingen van het decreet van 20 april 2012 vallen, te organiseren en te laten subsidiëren door Kind en Gezin. Aangezien de ontworpen regeling ertoe strekt het bestaande vernieuwende project inzake kinderopvang slechts voor een beperkte termijn te verlengen, gaat het nog steeds om een “vernieuwend project” als bedoeld in die decretale bepaling.¹

Wat betreft het opleggen van taken aan Kind en Gezin ligt de rechtsgrond in artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’, gelezen in samenhang met artikel 6 van hetzelfde decreet.

VORMVEREISTEN

3. In het advies van de Inspectie van Financiën van 4 november 2016 wordt vooropgesteld dat het voorafgaande akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting niet is vereist. Het komt de Raad van State echter voor dat door de uit te vaardigen regeling de uitgaven beïnvloed kunnen worden,² zodat overeenkomstig artikel 6, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2001 ‘houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak’ het begrotingsakkoord wel degelijk is vereist. Dat akkoord werd overigens ook ingewonnen voor het ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 2015.

¹ In adv.RvS 57.202/3 van 2 april 2015 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 2015 werd wel opgemerkt dat de rechtsgrondbepaling impliceert dat minstens de beslissing over het al dan niet verlenen van de subsidie en over de hoogte van de subsidie door Kind en Gezin moet worden genomen. Dit voorbehoud geldt nog steeds.

² De omstandigheid dat “het voorstel afdoende budgettair is afgedekt”, zoals de gemachtigde voorhoudt, doet hieraan geen afbreuk.

4. Artikel 2, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 2015 bepaalt dat de subsidies worden toegekend met inachtneming van het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, tweede lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’.

In het advies dat werd gegeven over het ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 2015, heeft de Raad van State een aantal opmerkingen en een voorbehoud geformuleerd betreffende de overeenstemming met besluit 2012/21/EU.³ Met die opmerkingen werd geen rekening gehouden. De Raad van State kan enkel de conclusie herhalen dat het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 2015 ofwel alsnog volledig in overeenstemming met besluit 2012/21/EU moet worden gebracht, ofwel alsnog moet worden aangemeld bij de Europese Commissie, aangezien dan niet voldaan is aan de voorwaarden om de vrijstelling van aanmelding te genieten. Die aanmelding is noodzakelijk om de sanctie te vermijden in geval van een onterechte niet-aanmelding, namelijk dat de steun *per se* nietig is (zelfs indien ze verenigbaar verklaard zou kunnen worden als ze correct werd aangemeld).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

5. Overeenkomstig artikel 3 wordt aan het te nemen besluit terugwerkende kracht verleend tot 1 december 2016. Op de vraag hoe die terugwerkende kracht kan worden verantwoord en waarom niet kan worden volstaan met 1 januari 2017 als datum, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Het experiment duurde tot 31 dec 2016, maar voorafgaandelijk aan deze initiële einddatum moesten de organisatoren een aanvraag tot verlenging doen, waar een maand voor voorzien is. De regeling is enkel als een begunstigende regeling te beschouwen want beoogt een verdere subsidiëring van organisatoren.”

De terugwerkende kracht kan niettemin enkel worden aanvaard indien aan de organisatoren middels een overgangsbepaling een nieuwe termijn wordt verleend die hen de mogelijkheid biedt om alsnog de verlenging aan te vragen indien ze dat nog niet hebben gedaan.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

³ Adv.RvS 57.202/3 van 2 april 2015, opmerkingen 4.5 tot 4.9.